Mulle tulla mulle olla
Siis ma wõttan su paaker parandada
Keesi silmad rekkendada
Höbe wõi elmed haljendada
Weidu aga Kuulis Koke Kostis

Ma olen alles pisikene
Pisikene peenikene
Paras aga põrsa põllal adaja
Lahke lamba lapsukene
Sepp aga korralt waatu Kostis

Eks kaewa minu kaenõlusse
Sirgu südi viietõsse
Paisu padjade wahela
Weida korralt waatu Kostis
Waljust wanale Kõneles

Kurat sull kaewgu kaenelusse
Sirgugu südi viietõsse
Paisugu padjade wahela
Ma kaewa oma eide Kodu
Kahe kolme õe Kodu
Weljo wiie wenna Kodu.

Kasutus suust kirjutatsin selle laulu juba 1876 aastal

I b. Wanad lugud.

I lugu. Waat niid kui need luttikad tulewad, tulewad
:,: Waat ja oli luttikale paras ja paras :,: Wat paras :,:

II lugu. Otsata, mõtsata, Wiis waati wiitsata Kuus
kanna kaaneta Seitse järki jõuleta, Kaheksa
põlleta, Tahu naene kanuta, Sarja naene sabata

Säärasid lugusid mängitakse naljaks pidudel ja muul lustil
wõetakse pea täis Kätte kui wõimalik ja peenikese prograga mis
nõjama pea wiitsast on lõmatakse selga ja suga antakse
sõnad toonitud kaa Kõrse. — Neid lugusid oli enemalt palju, ei mõtle enam (meie)

II. Kõiskatused

1. Pehme ja malge Kõwa ja kange pärsis ta kaswab
perses ta juurikas. — Pärnkel.
2. Seljast jõõb Kuljest jõttub... — Käsikiwid.
3. Walge kont kaplis musti seemneid täis. — Kirik.
4. Üks ait neli nurka igas nurkas nallake rauda. — Hobu.
5. Seine rida meki leinepool mäge warãs nina sõrmekest täis. — Kalutse (kari kalgad)
6. Kare kingab kaheksat otsast. — Elu maja
7. Mees raiub aasta otsa ei ja laastu elades. — Kiriku kell
8. Inimene lamba jees, lammas meie jões. — jalg. sukk, pastel